

DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy obwodowej w Puławach.

Nr. 11.

II. R o c z n i k.

25. listopada 1916.

Treść: (218—229). 218. Proklamacja w sprawie utworzenia samodzielnego Królestwa Polskiego. — 219. Amnestya. — 220. Przepisy dotyczące dobrowolnego wstępowania do wojska polskiego. — 221. Rozporządzenie c. i k. Jen. Gub. z 14./XI. 1916. A.-Nr. 112.128 w sprawie ordynacji miejskiej dla 34 miast. — 222. Wyrób i sprzedaż chleba i pieczywa. — 223. Uregulowanie spożycia zboża i mąki. — 224. Uregulowanie spożycia mięsa. — 225. Zakaz paszenia w granicach gruntów kolejowych. — 226. Sprawy meldunkowe. — 227. Prawo policyjnego karania obwodowej Komendy żandarmerji. — 228. Zastępstwo „Wzajemnych Ubezpieczeń od ognia”. — 229. Wyroki Sądu wojskowego w Puławach.

218.

Do mieszkańców lubelskiego Jeneralnego Gubernatorstwa!

Przejęci niezłomną ufnością w ostateczne zwycięstwo ich broni, i życzeniem powodowani, by ziemie polskie, przez waleczne ich wojska ciężkimi ofiarami rosyjskiemu panowaniu wydarte, do szczęśliwej przyszłości, Jego Cesarz i Królewska Mość Ce-sarz Austrii i Apostolski Król Węgier oraz Jego Cesarz i Królewska Mość Cesarz Niemiecki ułożyli się, by z ziem tych utworzyć państwo samodzielne z dziedziczną monarchią i konstytucyjnym ustrojem. Dokładniejsze oznaczenie granic Królestwa Polskiego zastrzega się. Nowe królestwo znajdzie w łączności z obu sprzymierzonymi mocarstwami rękojmię, potrzebne do swobodnego i silnego rozwoju. We własnej armji nadal żyć będą pełne sławy tradycje wojsk polskich dawniejszych czasów i pamięć walecznych polskich towarzyszy broni we wielkiej obecnej wojnie. Jej organizacja, wykształcenie i kierownictwo uregulowane będą we wspólnym porozumieniu.

Sprzymierzeni monarchowie biorąc należyty wzgląd na ogólne warunki polityczne Europy jakoteż na dobro i bezpieczeństwo własnych krajów i ludów, żywią niepłonną nadzieję, że obecnie spełnią się życzenia państwowego i narodowego rozwoju Królestwa Polskiego.

Wielkie zaś, od zachodu z Królestwem Polskim sąsiadujące mocarstwa z radością ujrzą w swych granicach wschodnich wskrzeszenie i rozkwit wolnego, szczęśliwego i własnym narodowym życiem cieszącego się państwa.

Z najwyższego rozkazu Jego Cesarzkiej i Królewskiej Mości Cesarza Austrii i Apostolskiego Króla Węgier.

Jeneralny Gubernator:

Kuk, m. p.

Proklamację tę ogłoszono uroczyście ludności w dniu 5. listopada 1916.

219.

Amnestya.

Uznając wzorowe i lojalne zachowanie się mieszkańców obszaru należącego do Wojskowej Jeneralnej Gubernii Lubelskiej wobec c. i k. wojska i urzędów i aby utrwalić w pamięci historyczną dla całego Narodu Polskiego ważność dnia 5. listopada, wydałem rozkaz, aby wszystkim sądownie i w drodze administracyjnej skazanym, którzy na łaskę zasłużyli, karę całkowicie albo częściowo darować.

C. i k. Jenerał-Gubernator:

Kuk.

220.

Przepisy dotyczące dobrowolnego wstępowania do wojska polskiego.

1.

Termin i miejsce zgłoszenia.

Od dnia 22. Listopada będą u wszystkich wójtów Generał-Gubernatorstwa Lubelskiego wyłożone listy dla osób, które chcą dobrowolnie zgłosić się do wojska polskiego. We większych miejscowościach i miastach urządza się wedle potrzeby osobne biura zgłoszeń. Komendanci obwodów podadzą termin i miejsce otwarcia tych biur za pomocą ogłoszeń.

Zgłaszanie ma się odbywać o ile możności u wójta (w biurze zgłoszeń) tej gminy, w której dany ochotnik mieszka.

2.

Przepisy dotyczące wieku.

Do listy zgłoszeń mogą się zapisywać wszyscy Polacy bez względu na język i wyznanie, mieszkający na terytorium oswobodzonem przez zjednoczone wojska państw centralnych, o ile w ciągu roku, w którym się zgłaszają, kończą najmniej ośmnaście a najwyżej czterdzieści pięć lat życia. Jeżeli by ochotnik ze względu na swe wykształcenie i stanowisko społeczne nadawał się do zajęcia w przyszłości stanowiska oficera, wówczas można przesunąć granicę wieku aż do ukończonego pięćdziesiątego roku życia.

3.

Wykluczeni od wstąpienia.

Do wojska polskiego nie będą przyjmowani ci, którzy byli karani pozbawieniem wolności lub czci za takie przestępstwa i zbrodnie, które ich czynią niegodnymi przyjęcia. Do tej kategorii nie będzie się jednak z reguły zaliczać przestępstw politycznych.

4.

Wymagane dokumenta.

Celem wciągnięcia na listę zgłoszeń, należy przynieść o ile możności swój paszport, metrykę urodzenia lub chrztu, oraz świadectwa szkolne.

Reflektujący na stanowiska oficerów lub podoficerów mają przedłożyć świadectwa szkolne w otwartej kopercie z następującym napisem:

1. Dokumenta (imię i nazwisko właściciela).
2. Miejsce zamieszkania i ulica.
3. Powiat.
4. Miejsce i bliższe określenie biura zgłoszeń.
5. Numer listy ochotników.

Rubryki pod 4. i 5. będą wypełnione dopiero przy zgłoszeniu. Ponadto należy dołączyć opatrzoną takim samym napisem kartkę, która na odwrotnej stronie ma zawierać spis przedłożonych dokumentów.

Gotowe koperty i kartki można otrzymać bezpłatnie u każdego sołtysa, jak również u każdej miejscowej Władzy wojskowej lub cywilnej. Wszystkie Władze mają polecenie udzielać potrzebnych wyjaśnień i pomocy w każdym kierunku. W razie niemożności dostarczenia dokumentów do dnia zgłoszenia, można je dodatkowo w ten sam sposób złożyć u wójta albo w biurze zgłoszeń, gdzie dokonano zgłoszenia.

5.

Wybór rodzaju broni.

Na razie tworzy się następujące rodzaje broni:

Piechota z oddziałami karabinów maszynowych;

Jazda;

Oddziały sanitarne;

Tabory.

• Każdemu ochotnikowi wolno prosić o wpisanie do listy zgłoszeń dla jednego z powyższych rodzajów broni.

Ochotnicy jazdy, oddziałów sanitarnych, oraz taborów mają przy wstąpieniu przyprowadzić o ile możliwości własnego konia, za którego po poprzednim oszacowaniu wypłaci się zaraz wynagrodzenie.

O ostatecznem przydzieleniu do jednego z powyższych rodzajów broni, rozstrzyga General-Gubernatorstwo Warszawskie na podstawie wyniku badania lekarskiego oraz stosownie do zapotrzebowania.

6.

Obowiązki po zgłoszeniu się.

Przy zgłoszeniu dostaną ochotnicy t. zw. „poświadczenie zgłoszenia“ zaopatrzone numerem, pod którym są zapisani w liście zgłoszeń. To poświadczenie należy wkleić po ostatniej stronie paszportu lub też w inny sposób starannie przechować. Od dnia zgłoszenia się ochotnicy muszą być gotowi każdej chwili do stawienia się celem zbadania przez lekarza wojskowego, a w razie uznania ich za zdalnych do służby, do natychmiastowego powołania pod broń. Aż do tej chwili mają oni o każdej zmianie mieszkania i miejsca pobytu donieść najdalej do pięciu dni ustnie lub listownie temu wójtowi lub biuro, w którym podjęli poświadczenie zgłoszenia, podając przytem dokładny nowy adres. Takie same zawiadomienie podać należy do wójta (miejscowej władzy policyjnej) nowego miejsca zamieszkania.

7.

Badanie lekarskie.

Dzień i miejsce badania lekarskiego będą osobno podane do wiadomości. Przedstawienie ochotników do zbadania powinno się o ile możliwości odbywać zbiorowo według miejscowości albo gmin i to przez wójtów lub miejscowe organa policyi, które otrzymają w tej mierze bliższe objaśnienia. Ochotnikom przyzna się w razie potrzeby bezpłatny przejazd, tudzież mieszkanie i utrzymanie w miejscu badania lekarskiego. Ponadto otrzyma każdy ochotnik 2 korony dziennie, jako wynagrodzenie za utratę zarobku.

8.

Powołanie ochotników zdolnych do służby.

Kto przy zbadaniu zostanie uznany za zdolnego do służby otrzyma t. zw. „świadcstwo przyjęcia“ i odpowiedni dopisek w paszporcie, lub w innym dokumencie stwierdzającym tożsamość osoby. Po zbadaniu lekarskiem ochotnik albo zaraz będzie wcielony do służby przy odnośnej formacji wojskowej, albo też otrzyma tymczasowy urlop. W tym drugim wypadku otrzyma nowozaciężny powołanie pod broń zapomocą „karty powoławczej“, którą należy wraz z paszportem i świadectwem przyjęcia przynieść do swojego oddziału, jako dokumenta legitymacyjne.

9.

Przepisy obowiązujące nowozaciężnych, którzy otrzymali „świadcstwo przyjęcia“.

Kto przyjął świadectwo przyjęcia, ten temsamem należy do wojska polskiego i pozostanie od tej chwili począwszy aż do zawarcia pokoju do dyspozycji władz

wojskowych, i może być przez nie uwolniony jedynie w drodze „postępowania zwalnającego”. Jeżeli nowozacieczny, który przyjął świadectwo przyjęcia, uchyli się od stawiennictwa do swego oddziału, staje się winnym dezercyi. To też aż do dnia wezwania go za pomocą karty powoławczej, ma w razie zmiany mieszkania lub miejsca pobytu postąpić w ten sam sposób, jak po wpisaniu na listę zgłoszeń (patrz punkt 6).

10.

Zwrot kosztów.

Każdemu nowozaciecznemu, który otrzymał „świadectwo przyjęcia” należy się przy wstąpieniu kwota 40 koron na pokrycie drobnych nadzwyczajnych wydatków w pierwszych dniach służby. Kto po zbadaniu lekarskiem zostanie odesłany tymczasowo na urlop, otrzyma zaraz 20 K resztę zaś w dniu wstąpienia do czynnej służby przy swoim oddziale.

11.

Zwalnianie zupełnie lub czasowo niezdolnych do służby.

Zupełnie lub czasowo niezdolny do służby ochotnik, otrzyma odpowiednią uwagę w paszporcie lub w innym dokumencie tożsamości osoby. Czasowo niezdolni do służby mogą po upływie oznaczonego czasu zgłosić się ponownie.

12.

Narodowe i prawnopństwowe stanowisko ochotników.

Ażeby armii polskiej zapewnić według prawa międzynarodowego uznanie, jako „wojsko państwa prowadzącego wojnę” musi ona — o ile chodzi o naczelne kierownictwo i stosunki prawne — być tymczasowo przyłączoną do wojska niemieckiego.

Co do poborów, zojdu, utrzymania, wyekwipowania, rent inwalidów, opieki nad rodzinami i osieroconymi, przysługują żołnierzowi ochotniczego wojska polskiego te same prawa i przywileje, co i żołnierzom armii niemieckiej.

13.

Mundury, sztandary (chorągwie).

Polskie wojsko otrzymuje mundury z polskimi narodowymi odznakami. W chorągwiach i sztandarach wojska polskiego odżyją znów staropolskie znaki z białym orłem w czerwonym polu.

14.

Prawne uregulowanie stosunków wojskowych nastąpi osobno.

C. i k. Jenerał-Gubernator:
Karol Kuk.

221.

Rozporządzenie

c. i k. Jeneralnej Gubernii z 14. listopada 1916 A. Nr. 112.128 wydane na podstawie § 21 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 18. sierpnia 1916 Dz. rozp. Nr. 65 w sprawie ordynacyi miejskiej dla 34 miast.

I.

1. Przy mianowaniu przez Komendę obwodową w myśl § 14 powołanego rozporządzenia Naczelnego Wodza pierwszej reprezentacyi miejskiej w miastach podpadających temu rozporządzeniu należy wybrać radnych i zastępców według możliwości w równej liczbie z przynależnych do każdej z 4 kuryi.

Nie jest to jednak niezbędnie koniecznem, ponieważ także przy wyborach w poszczególnych kuryach mogą być wybrane nie tylko uprawnione do wyboru osoby w odnośnej kuryi.

2. Na radnych należy zamianować osoby, mające prawo wyboru na podstawie § 9. Jako przynależnych do Królestwa Polskiego w myśl § 8 ustęp 4, należy uważać te osoby, które należą do stałej ludności którejkolwiek gminy miejskiej lub wiejskiej Królestwa Polskiego.

Jeżeli istnieje wątpliwość, czy mająca być zamianowaną osoba w myśl § 9 posiada odpowiednią znajomość języka polskiego w słowie i w piśmie, to o tem ma przekonać się komisya, zwołana przez Komendę obwodową składająca się z kierownika oddziału cywilnego albo jego zastępcy, jako przewodniczącego i 4-ch poważnych mieszkańców miasta.

3. Radnymi nie mogą być zamianowani :

a) Urzędnicy i słudzy miasta albo zakładów miejskich, jak długo pozostają w służbie, a po rozwiązaniu kontraktu służbowego, dopóki wszelkie rachunki mające z nim związek nie zostaną ostatecznie załatwione ;

b) posiadacze koncesyi na przedsiębiorstwa miejskie, jakoteż dzierżawcy i kierownicy takich przedsiębiorstw ;

c) Dzierżawcy realności miejskich i dochodów ;

d) Osoby, do których majątku został ogłoszony konkurs, jak długo trwa postępowanie konkursowe ;

e) Osoby, które na podstawie umowy wykonują roboty albo uskuteczniają dostawy dla miasta.

4. Nazwiska zamianowanych radnych miejskich i ich zastępców należy podać do publicznej wiadomości.

Komenda obwodowa wezwie zamianowanych radnych na posiedzenie, celem ukonstytuowania się. Na tem posiedzeniu przewodniczy kierownik oddziału administracyjnego przy Komendzie obwodowej albo jego zastępca.

Na radnych, którzy na to posiedzenie pomimo zaproszenia nie zjawią się albo nie usprawiedliwią wydalenia się przed przeprowadzeniem wyboru Burmistrza i jego zastępcy, może Rada miejska nałożyć karę pieniężną do 100 Kor.

5. Rada miejska ma przedewszystkiem uchwalić, którzy członkowie zarządu miasta mają pobierać płacę i ma oznaczyć wysokość tejże.

Burmistrzowi w każdym razie ma się przyznać płacę, jego zastępcy zaś i asesorum tylko w tym wypadku, gdy im powierzono stałe załatwianie pewnych spraw zarządu. Sam udział w obradach magistratu należy w każdym razie uważać za urząd honorowy.

6. Po ustaleniu poborów uchwała Rada miejska względną większością głosów, czy wybór Burmistrza i jego zastępcy winien być przeprowadzony ustnie czy pisemnie, a następnie przystąpić do wyboru Burmistrza i jego zastępcy.

7. Do wyboru Burmistrza i jego zastępcy jest wymagana obecność najmniej $\frac{2}{3}$ wszystkich zamianowanych radnych i absolutna większość głosów wszystkich zamianowanych radnych.

Przy wyborze asesorów również musi być obecnych $\frac{2}{3}$ zamianowanych radnych; do wyboru wystarcza jednak absolutna większość obecnych radnych.

Gdy wybory nie dadzą absolutnej większości głosów, należy je powtórzyć. Gdy i drugi raz nie zostanie osiągnięta absolutna większość głosów, należy przeprowadzić wybory ściślejsze pomiędzy tymi dwoma kandydatami, którzy otrzymali największą ilość głosów. Gdy większa ilość kandydatów otrzyma równą ilość głosów, należy rozstrzygnąć przez losowanie, którzy z nich mają być dopuszczeni do ściślejszych wyborów.

8. Na członka Magistratu oprócz osób wymienionych w ustępie 3-cim nie może być wybrany także ten, kto z wybranym już członkiem Magistratu jest spokrewniony albo spowinowacony w pierwszym lub drugim stopniu.

9. Po przeprowadzeniu wyborów Burmistrza i jego zastępcy zamyka się konstytuujące posiedzenie.

Komenda obwodowa ma o wyniku wyborów natychmiast wraz z przedłożeniem wniosku zdać sprawę c. i k. Jeneralnej Gubernii.

Gdy jeden z wybranych nie otrzyma wymaganego zatwierdzenia, należy przeprowadzić nowy wybór w taki sam sposób.

10) Po zatwierdzeniu wyboru Burmistrza i jego zastępcy składają w ręce Komendanta obwodu albo jego zastępcy przepisane przyrzeczenie sumiennego spełniania obowiązków.

11. Natychmiast po objęciu urzędu zwołuje Burmistrz posiedzenie Rady miejskiej, odbiera od radnych przepisane przyrzeczenie i zarządza wybory asesorów.

12. Wybory asesorów (ławników) uskutecznia się przy analogicznem zastosowaniu postanowień ustępów 6—8 niniejszego rozporządzenia z tą różnicą, że do osiągnięcia ważności wyborów wymagana jest absolutna większość tylko obecnych radnych.

II.

Rada miejska ma przedewszystkiem możliwie spiesznie ułożyć regulamin dla siebie i magistratu i przedłożyć go c. i k. Komendzie obwodowej, celem uzyskania wymaganego w § 6 zatwierdzenia Jeneralnej Gubernii. Aż do zatwierdzenia obowiązują następujące ogólne postanowienia, które należy przyjąć za podstawę przy ułożeniu regulaminu.

1. Rada miejska zgromadza się w miarę potrzeby na zaproszenie Burmistrza. Na żądanie jednej trzeciej ($\frac{1}{3}$) części radnych obowiązany jest Burmistrz zwołać Radę miejską.

2. Radni, którzy nie mogą usprawiedliwić niejawienia się na posiedzeniu, będą przez Burmistrza upomnieni. Po dwukrotnem upomnieniu może Rada miejska na opieszłych radnych nałożyć kary pieniężne.

3. Posiedzenia Rady miejskiej są jawne. Sprawy personalne jednakże należy załatwić na posiedzeniach tajnych. — Ze względu jednak na obyczajność publiczną albo oile tego wymaga interes miasta, może Rada miejska uchwalić tajność obrad albo Burmistrz ją zarządzić.

4. Do powzięcia ważnych uchwał wymagana jest obecność najmniej połowy radnych. Uchwały zapadają absolutną większością głosów obecnych radnych.

5. Z obrad Rady miejskiej należy spisywać protokół.

6. Burmistrz ma zasystować uchwały Rady miejskiej, które przekraczają jej zakres działania, sprzeciwiają się obowiązującym przepisom albo według jego zapatrywania wyszłyby na szkodę miastu i o tem bezzwłocznie zawiadomić Komendę obwodową, celem właściwego dalszego zarządzenia na podstawie § 19 ordynacyi miejskiej.

7. Urzędników miejskich przyjmuje wzgl. oddala Rada miejska na wniosek Burmistrza. Służących i robotników dziennych może przyjmować i zwalniać sam Burmistrz.

8. Burmistrz przewodniczy na zebraniach Rady miejskiej i Magistratu, wykonuje uchwały Rady miejskiej i prowadzi bezpośredni zarząd miasta.

On jest przełożonym wszystkich zakładów i urzędów miejskich. i zastępuje miasto na zewnątrz.

9. Akta, na podstawie których miasto przyjmuje zobowiązania, muszą być podpisane przez Burmistrza lub jego zastępcę i dwóch asesorów.

10. Burmistrz kieruje należącą do zakresu działania Rady miejskiej miejscową policją.

11. Grzywny należone przez Burmistrza na podstawie § 17 ord. miejskiej albo kary pieniężne nałożone przez Radę miejską na podstawie powyższych przepisów ma Rada miejska wzgl. Burmistrz w myśl jej wskazówek obrócić na cele powszechnie użyteczne i dobroczynne.

12. Magistrat wspiera Burmistrza przy wykonaniu w myśl jego wskazówek uchwał Magistratu i przy bezpośrednim zarządzie miastem. Magistrat zbiera się w miarę potrzeby na zaproszenie Burmistrza. Kierownicy miejskich urzędów lub ich zastępcy biorą udział w obradach Magistratu, dotyczących ich zakresu działania, a mianowicie — oile nie są równocześnie członkami Magistratu — tylko z głosem doradczym.

13. Burmistrz nie jest związany uchwałami Magistratu.

14. Jednem z najważniejszych zadań Magistratu wysłanego z łona zamianowanej Rady miejskiej będzie ułożyć spisy członków gminy według pojedynczych kuryi i przygotować zamierzone wybory Rady miejskiej.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

Karol Kuk, w. r.
zbrojmistrz polny.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 13-go października 1916 r.

Wyrób i sprzedaż chleba i pieczywa.

Na podstawie §§ 7. i 8. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11-go czerwca 1916 r., Nr. 61. Dzien. rozp. zarządzam co następuje:

§ 1. Do wyrobu chleba w sposób przemysłowy nie wolno używać mąki pszennej zarówno czystej, jak i zmieszanej z innymi gatunkami mąki.

§ 2. Chleb może być wyrabiany w sposób przemysłowy tylko we formie bochenków lub kukielek, których waga wynosić ma najmniej 1 rosyjski funt.

Wypiek i sprzedaż małego pieczywa wszelkiego rodzaju (bułek, rogalków, bocheneczków i t. p.) jest zakazany.

Pod wyrobem w sposób przemysłowy rozumie się wszelki wyrób pieczywa w celu sprzedaży go osobom trzecim.

§ 3. Komendy obwodowe upoważnia się do zezwolenia na wyjątki od przepisów §§ 1 i 2. w pojedynczych na szczególniejsze uwzględnienie zasługujących wypadkach a zwłaszcza dla wypieku pieczywa w zakładach leczniczych, jak również dla celów dyetetycznych i religijnych.

§ 4. Piekarze, handlarze i wogóle wszyscy trudniący się sprzedażą chleba obowiązani są wydawać kupującym także chleb krajany w kawałki.

§ 5. Do przemysłowego wyrobu artykułów cukierniczych wszelkiego rodzaju wolno używać mąki pszennej lub żytniej w ilości nie przenoszącej 50% ogólnej wagi ciasta.

§ 6. Wytwórcy i handlarze pieczywa i wyrobów cukierniczych, jak również przedsiębiorstwa gospodnio-szynkarskie wszelkiego rodzaju mogą podawać gościom pieczywo i wyroby cukiernicze tylko na żądanie lub zamówienie.

Ustawianie naczyń z tymi wytworami na stołach, lub też podawanie tych wyrobów w naczyniach do dowolnego wyboru jest zakazane.

§ 7. Piekarze, cukiernicy oraz osoby trudniące się sprzedażą pieczywa i właściciele przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich wszelkiego rodzaju obowiązani są umieścić w swoim lokalu przemysłowym w miejscu dla każdego widocznem, odbitkę tego rozporządzenia.

§ 8. Przekraczający niniejsze przepisy karany będzie po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30. Dzien. rozp. o karaniu przekroczeń policyjnych i o postępowaniu policyjno-karnem grzywną do 2000 K. lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

Prócz tego orzeczoną być może także utrata uprawnienia przemysłowego.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze nie zmienia postanowień dotyczących wyrobu chleba i pieczywa dla Zarządu wojskowego.

§ 10. Komendy obwodowe obowiązane są czuwać nad wykonaniem tego rozporządzenia przez przeprowadzanie rewizji w lokalach przemysłowych w lokalach sprzedaży przedsiębiorstw trudniących się przerabianiem mąki jakoteż przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

Karol Kuk w. r.

zbrojmistrz polny.

Uregulowanie spożycia zboża i mąki.

W częściowej zmianie § 1 rozp. tyczącego się spożycia zboża i mąki (Dz. urzędowy Nr. 8, z dnia 25. VIII. 1916, pkt. 152) c. i k. Generał-Gubernatorstwo w Lublinie rozp. E. V. Nr. 82.922/16 zarządza co następuje:

1. Jęczmień zalicza się do zbóż na chleb.

Najsurowiej zabrania się spasaniania jęczmienia.

Na paszę wolno używać jedynie owsa.

2. Ilość owsa na dzień i konia oznacza się na 1.75 kg, (4.27 funta rosyjskiego).

C. i k. Komenda obwodowa bardzo ostro będzie kontrolować, by ściśle stosowano się do powyższego rozporządzenia, jak również do ogłoszonego tutaj obwieszczeniem E. Nr. 2364/16 zarządzenia, dotyczącego się spożycia zboża i mąki, a mianowicie:

Dla producentów na dzień i osobę przeznaczają się **zboża 366 gramów**, (0.89 funta rosyjskiego) lub **300 gramów mąki**, (0.73 funta rosyjskiego).

Dla nieproducentów zboża **250 gramów**, (0.61 funta rosyjskiego) lub **200 gramów mąki**, (0.48 funta rosyjskiego).

224.

Uregulowanie spożycia mięsa.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916 Dz. rozp. Nr. 61 § 8, oraz z dnia 8. września 1916 Dz. rozp. Nr. 68 § 1, c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo rozporządzeniem z dnia 13. października 1916 Nr. 79 zarządziło co następuje:

§ 1. W obrębie całego Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego zakazuje się sprzedaży, przyrządzania, oraz spożywania surowego i przyrządzonego (gotowanego, pieczonego, marynowanego, wędzonego i t. p.) mięsa wołowego, cielęciny, wieprzowiny, baraniny, koziny, gęsi, kaczek i kur, jak również jadalnych części wnętrzności tych zwierząt we wtorki, czwartki i soboty każdego tygodnia. Zakaz ten obowiązuje także w prywatnych (domowych) kuchniach.

§ 2. Rzeź wołów, cieląt, świń, baranów, kóz jest dozwolona wyłącznie w rzeźniach, które wyznacza poniżej Komenda obwodowa stosownie do ilości mieszkańców i z uwzględnieniem liczebnego stanu bydła i to oddzielnie od rzezi dla potrzeb wojskowych w poniedziałki, środy i piątki każdego tygodnia. W inne dni mają być rzeźnie zamknięte.

§ 3. Komendy obwodowe mogą dozwalać wyjątków od przepisów § 1 niniejszego rozporządzenia w wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących, zwłaszcza szpitalom.

§ 4. Winni przekroczeń powyższych przepisów będą karani po myśli rozporz. Naczelnego Wodza armii z dnia 19. sierpnia 1915 Dz. rozp. Nr. 30 grzywną do 2000 K lub aresztem do 6 miesięcy.

Oprócz tego można orzec przepadek zwierząt na rzeź przeznaczonych, względnie uzyskanego po ich zabiciu mięsa, które stanowiło powód postępowania karnego. Jeżeli wykroczenia dopuści się kupiec, (rzemieślnik) to można ponadto orzec odebrania mu uprawnienia przemysłowego.

§ 5. Komendy obwodowe obowiązane są przez przeprowadzenie kontroli nawet i w mieszkaniach prywatnych czuwać nad wykonaniem tego rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W wykonaniu powyższego rozporządzenia c. i k. Komenda obwodowa zarządza co następuje:

1. Wydaje się zakaz bicia zwierząt, a więc bydła, cieląt, świń, baranów, kóz w domach prywatnych.

2. Rzeź tych zwierząt odbywać się ma li tylko w dniach powyż podanych w następujących rzeźniach:

1. Puławach, 2. Kazimierzu, 3. Baranowie, 4. Irenie, 5. Kurowie, 6. Józefowie, 7. Opolu, 8. Wąwolnicy.

Zostawia się dowoli mieszkańcom powiatu, zamierzających zwierzęta poddać rzezi w celach konsumy, wybór miejsca rzeźni.

3. Zarządy gmin, w których rzezie się odbywać mają bezwzględnie uchwalić mają dni i godziny rzezi, takse na bicie poszczególnych gatunków zwierząt i tę uchwałę przedłożyć c. i k. Komendzie do zatwierdzenia.

4. W każdej rzeźni zwierzęta mające być poddane rzezi oraz mięso z tychże ma oglądać miejscowy oglądaczy bydła i gdy jest zdrowe zaopatrzyć pieczęcią danej miejscowości, a w razie wywozu nadto poświadczeniem oglądania.

5. Każda sztuka zwierząt przypędzona do rzeźni ma być kryta paszportem zwierzęcym, które to paszporty ma oglądaczy zbierać i do dnia 5. każdego następnego miesiąca za miesiąc ubiegły przez swoją gminę przedłożyć c. i k. Komendzie.

6. Oglądaczy jest obowiązany prowadzić zapiski zwierząt bitych, według przepisanej wzoru. Druki potrzebne dostarczy miejscowościom rzeźniczym c. i k. Komen-

da obwodowa, a które to druki razem z paszportami przedkładać należy w terminie w punkcie 5 podanym.

7. C. i k. Komenda mając na uwadze stan liczebny ludności oraz zwierząt, zezwala aby w miesiącu grudniu b. r. co najwyżej podano do rzezi: a to w Puławach:

sztuk bydła: 65, cieląt: 10, świń: 40, owiec: 2, kóz: 2,

w miesiącu styczniu 1917:

sztuk bydła: 60, cieląt: 6, świń: 40, owiec: 2, kóz: 2,

2. W Kazimierzu w grudniu 1916:

sztuk bydła: 25, cieląt: 5, świń: 15, owiec: 2, kóz: 2,

w styczniu 1917:

sztuk bydła: 20, cieląt: 2, świń: 10, owiec: 2, kóz: 2,

3. w Baranowie w grudniu 1916:

sztuk bydła: 20, cieląt: 5, świń: 10, owiec: 2, kóz: 2,

w styczniu 1917:

sztuk bydła: 20, cieląt: 5, świń: 10, owiec: 2, kóz: 2,

4. w Irenie w grudniu 1916:

sztuk bydła: 20, cieląt: 5, świń: 10, owiec: 2, kóz: 2,

w styczniu 1917:

sztuk bydła: 10, cieląt: 5, świń: 10, owiec: 2, kóz: 2,

5. W Kurowie w grudniu 1916:

sztuk bydła: 50, cieląt: 15, świń: 45, owiec: 6, kóz: 8,

w styczniu 1917:

sztuk bydła: 50, cieląt: 10, świń: 50, owiec: 6, kóz: 8,

6. W Józefowie w grudniu 1916:

sztuk bydła: 20, cieląt: 12, świń: 40, owiec: 6, kóz: 6,

w styczniu 1917:

sztuk bydła: 20, cieląt: 12, świń: 40, owiec: 6, kóz: 6,

7. W Opolu w grudniu 1916:

sztuk bydła: 40, cieląt: 8, świń: 40, owiec: 6, kóz: 6,

w styczniu 1917:

sztuk bydła: 30, cieląt: 8, świń: 30, owiec: 6, kóz: 2,

8. W Wąwolnicy w grudniu 1916:

sztuk bydła: 20, cieląt: 5, świń: 15, owiec: 2, kóz: 1,

w styczniu 1917:

sztuk bydła: 15, cieląt: 5, świń: 15, owiec: 2, kóz: 1.

Co do następnych miesięcy to ilość zwierząt mogących być poddanym rzezi oznaczy później c. i k. Komenda obwodowa.

Oglądacze bydła wynagrodzenie za czynność w rzeźni pobierają z taks rzeźniczych. Wynagrodzenie to wynosi:

Za sztukę bydła **80 h**, za sztukę cielęcia **20 h**, za sztukę świni **50 h**, za sztukę owcy i kozy **20 h**.

Kontrole nad należytem przestrzeganiem niniejszych postanowień wykonywać mają Urzęda gminne i c. i k. Żandarmeria.

Wyższą kontrolę przeprowadzać będzie c. i k. lekarz weterynaryjny.

Nadto nadmienia się:

Wywóz mięsa poza obwód Puławski jest bezwarunkowo zakazany.

Rzeź cieląt dozwolona jest **tylko** pod dotychczasowymi warunkami t. j. rzeż z konieczności. (Dz. rozp. c. i k. zarządu wojsk część XII, Nr. 46.)

Zakaz paszenia w granicach gruntów kolejowych.

Pomimo wydanego w dzienniku urzędowym Nr. 6 ex 1916 pkt 121 pouczenia i zakazu paszenia bydła bez nadzoru w pobliżu toru kolejowego mnożą się znowu podobne wypadki w ostatnim czasie.

Pominąwszy szkodę, którą ponoszą właściciele bydła przez przejechanie zwierząt, ponieważ Komenda kolei wojskowej żadnego odszkodowania za to nie płaci, jest jeszcze nadto skutek tego bezpieczeństwo ruchu zagrożone w rozmiarze nie dającym

się obliczyć, gdyż przejechanie bydłęcia łatwo może doprowadzić do wykolejenia pociągu, a to tem łatwiej, ponieważ zwiększono z dniem 1. października szybkość pociągów.

Przypomina się więc ponownie ludności, że wzbronione jest paszenie bydła w obrębie granic gruntów kolejowych, jakoteż pozostawianie bez nadzoru bydła na pastwisku w pobliżu toru kolejowego.

Za przekroczenie tego zakazu będą karani zarówno ponoszący winę jak również właściciele bydła, a to w myśl § 1. Rozp. N. K. A. z dnia 19. sierpnia Dz. Rozp, Nr. 30 karą pieniężną do 2000 K albo aresztem do 6-ciu miesięcy. Przytem zwraca się uwagę, że w razie uszkodzenia toru kolejowego lub w razie jakiegoś wypadku ponoszący winą (także i właściciel bydła) odpowiada także całym swoim majątkiem wedle zasad prawa cywilnego Art. 1382-1385 kod. Nap.) za całą szkodę wynikłą z nieprzestrzegania tego zakazu, a która może być bardzo wielką.

W razie napotkania bydła na gruncie kolejowym przez organa c. i k. kolei woj-skowej bydło to zostanie zajęte dla zabezpieczenia ściągłości kary i dla ewentualnego odszkodowania.

Równocześnie z wniesieniem oskarżenia do właściwej Komendy obwodowej, zajęte bydło zostanie oddane do chwilowego przechowania najbliższemu sołtysowi względnie wójtowi, który może je zwrócić właścicielowi tylko na polecenie Komendy obwodowej.

Wójtowie i sołtysi mają ogłosić treść powyższego rozporządzenia przedewszystkiem w miejscowościach w pobliżu kolei żelaznej i czuwać nad ścisłym przestrzeganiem zakazu paszenia.

226.

Sprawy meldunkowe.

Przypomina się postanowienia dotyczące kontroli obcych:

1. Naczelnicy gmin (wójtowie) i sołtysi są odpowiedzialni za dokładne i sumienne prowadzenie przepisanych ksiąg meldunkowych.
2. Obowiązkiem organów Żandameryi i Straży skarbowej, które przy sposobności swej służby mają często przeglądać książki obcych i książki meldunkowe, jest wykonywanie najdokładniejszej kontroli przejezdnych.

226.

Prawo policyjnego karania obwodowej Komendy Żandarmeryi.

W myśl rozp. Naczelnego Wodza armii z 19. VIII 1015 Dz. r. Nr. VII. M. V. P. poruczam prawo karania przekroczeń policyjnych do 5-ciu dni aresztu lub 50. Kor-grzywny Komendantowi obwodowej c. i k. Żandarmeryi.

Odwołanie przeciw ukaraniu można w przeciągu dni 8-miu wnieść w c. i k. Komendzie obwodowej.

128.

Zastępstwo „Wzajemnych ubezpieczeń od ognia“.

Powołując się na obwieszczenie Nr. 23. Dzien. Rozp. W. G. G. V. i obwieszczenie Nr. 43. Dzien. Rozp. W. G. G. VIII. oznajmia się że Paparecka Bronisława otrzymała w Puławach zastępstwo „Wzajemnych Ubezpieczeń od ognia“ w Warszawie i reprezentacyi tegoż towarzystwa w Lublinie.

Wyroki Sądu wojkowego w Puławach.

L. p.	Imię i nazwisko	Czyn karygodny	K a r a
1	Stanisław Ludwicki	posiadanie broni	6 miesięcy więzienia 500 Kor. kara pien.
2	Andrzej Brzeziński	kradzież	5 lat ciężkiego więzienia
3	Adela Brzezińska	uczestnictwo w kradzieży	1 rok więzienia
4	Kazimierz Matras	posiadanie broni	10 miesięcy więzienia
5	Józef Filipiak	kradzież	w drodze łaski 10 lat ciężkiego więzienia
6	Mateusz Tuliński	uczestnictwo w kradzieży	1 rok więzienia
7	Józefa Tulińska	uczestnictwo w kradzieży	1 rok więzienia
8	Łukasz Łucyanek	danie pomocy zbrodniarzowi	1 rok ciężkiego więzienia
9	Jan Łucyanek	d t t o	1 rok ciężkiego więzienia
10	Isak Robinsohn	posiadanie amunicji	6 miesięcy więzienia
11	Tomasz Mislak	danie pomocy zbrodniarzowi	6 miesięcy ciężkiego więzienia
12	Józefa Mislak	d t t o	6 miesięcy ciężkiego więzienia
13	Jan Król	posiadanie broni	5 lat więzienia

C. i k. Komendant obwodu

Wilhelm Divok, pułkownik w. r.

